

**Oud-Nederlandse majolica
1550-1650 – Schenking van
Pieter Baas**

Het verhaal over de vernieuwing van de Nederlandse industriële keramiek van rond 1900 wordt mede bepaald door afkeer van de massaproductie van halverwege de 19e eeuw en anderzijds het omarmen van oud-ambachtelijke technieken uit de late middeleeuwen en renaissance.

Door een unieke schenking van 37 vroeg-Nederlandse majolica door Pieter Baas, oud-directeur van de tegelfabriek Albarello in Menaldum, kan de Stichting Keramisch Museum Goedewaagen dat verhaal gaan verbinden aan wat de eigen collectie aan motieven en achtergronden biedt.

Dat keramist Willem Hendrik van Norden (1883-1978), eerst bij De Distel en later bij Goedewaagen, in het kader van de toen gangbare schildersopleiding bij herhaling teruggreep op wat uit Italië en Vlaanderen na 1550 naar Holland en Friesland aan decoratietechnieken 'overwoei', is misschien wel het best afleesbaar aan Van Nordens faïence-editie Marnix van 1938 tot 1942. Een editie die op handgedraaide modellen in roodbakkende klei werd uitgevoerd.

Het markante aan de majolica is de heldere kleurstelling en de losse schilderwijze op het in tin-glazuur gedoopte pottenbakkerswerk. Die werkwijze is ook aan een detail af te lezen. Op elk geschilderd bord is de afslag te zien van de grote driepotige pironen die in de natte verf gezet werden. En daarnaast figuraties die elk hun symbolische betekenis hebben.

De oud-Nederlandse majolica wordt onder verwijzing naar de Toscaanse stad Faenza ook als faïence betiteld.

Scheepsmotief, diam. 34,5 cm

Putto met hoorn des overvloeds, diam. 31,2 cm

Granaatappels, diam., 31,5 cm

Diam. 19cm

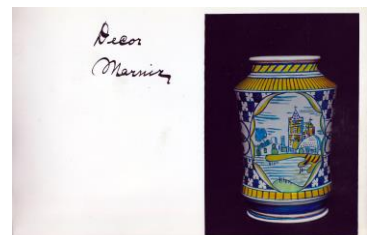
Granaatsppels, diam. 33,5 cm

Delfts, 21,3 cm

Putto als heraut, diam. 27,6 cm

Royal Goedewaagen, reclamefoto, faïence, decor Marnix, 1938-1942